https://mr.wikipedia.org/s/7fz

🗲 हा लेख लेखनाम याबद्दल आहे. या ग्रब्दाच्या इतर उपयोगांसाठी पाहा, ब्राह्मण (निःसंदिग्धीकरण).

ब्राह्मण हा वैदिक हिंदू धर्मातील चातुर्वणिपकी एक वर्ण व जात आहे.

यास्क ऋषीच्या म्हणण्याप्रमाणे,

जन्मना जायते शूद्रः संस्कारात् भवेत् द्विजः। वेद् पाठात् भवेत् विप्रः ब्रह्म जानातीति ब्राह्मणः।।

आणखी,

तत्र मित्र न वस्तव्यं यत्र नास्ति चतुष्टयं । ऋणदाताच वैद्यक्च क्रोत्रियः सजला नदी ॥

मराठी भाषांतर - अरे मित्रा - ऋणदाता म्हणजे (अडचणीच्या वेळी) कर्ज देणारा, (आजारी पडल्यावर औषध देणारा) वैद्य, वेद पारगत ब्राह्मण (म्हणजे ब्रोत्रिय) आणि भरपुर पाणी असलेली नदी जिथे हे चार उपलब्ध नसतील तिथे वस्ती करू नकोस. (किंवा करू नये)

याशिवाय, जन्मना ब्राह्मणो ज्ञेयः | संस्कारैः द्विज उच्चते || विद्यया याति विप्रत्वम् | त्रिभिः श्लोत्रिय उच्चते ||१||.....बहुतेक रघुवंशातील.

आणखी,

क्रियावन्तः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः | स्वयं जुह्वत एकर्षि शुद्धयन्तः | तेषामेवैता ब्रह्मविद्यां वदेत | शिरोव्रतं विधिवद्यैस्त् चीर्णम् ||२||म्ण्डकोपनिषद

इतिहास

ब्राह्मणांचा इतिहास प्राचीन काळतील वैदिक धर्मापासून सुरू होतो. मनुस्मृतीमध्ये आर्यावर्त हे वैदिक लोकांचे स्थान होते अश्री नोंद आहे. ब्राह्मणांच्या दिनचर्येचे वेद हे प्राथमिक स्रोत आहेत. ब्राह्मणांतील सर्व संप्रदाय वेदापासून प्रेरणा घेतात. असे मानण्यात येते की वेद हे अपौरुषेय आणि अनादि असून ते अंतिम सत्यांवर प्रकाश टाकतात. वेदांना श्रुती असे संबोधले जाते कारण प्रपरेनुसार पाठांतराने वेद जतन केले गेले. श्रुतींमध्ये चार वेदांशिवाय ब्राह्मणनामक ग्रंथही आहेत.

गोत्रे आणि प्रवरे

गोत्र हे एका पुरुष-पूर्वजापासून सुरू झालेल्या आणि अखंडितपणे चालू असलेल्या कुळाच्या उगमाचे नाव असते. पाणिनीने संस्कृतमध्ये गोत्राचे वर्णन "अपत्यम् पौत्रप्रभृती गोत्रम्" असे केले आहे. म्हणजे "मुलाच्या मुलापासून सुरू झालेल्या वंशावळीचा उगम". गोत्रे ही बहुधा ऋषींची नावे असतात. उदा. कश्यप गोत्र म्हणजे कश्यप ऋषींपासून सुरू झालेल्या वंशातील लोक होत. बौधायनसूत्रानुसार अगस्त्य, कश्यप, गौतम, जमदग्री, भारद्वाज, विसष्ठ आणि विश्वामित्र, या ८ ऋषींपासून ८ प्राथमिक गोत्रे तयार होतात.

गोत्रांचे वर्गीकरण करण्यात आले आहे. आइवलायन-ब्र्रोतसूत्रानुसार विसष्ठ गणामध्ये चार उपविभाग आहेत: उपमन्यू, कुंदिन, पराद्वार आणि विसष्ठ. या चारांमध्ये पुन्हा उप-उपविभाग आहेत. ज्यांना गोत्र असे म्हणातात. म्हणजे वर्गीकरण प्रथम गणांत, नंतर पक्षांत व नंतर गोत्रांत होते. आजही भृगू आणि अंगिरस गण अस्तित्वात आहेत. बौधायनानुसार मुख्य ८ गोत्रांचे पक्षांमध्ये विभाजन करण्यात आले आहे. उपमन्यूंची प्रवरे इंद्रप्रमाद भारद्वसू व विसष्ठ; पराद्वार गोत्रातील प्रवरे पाराद्वार्य, विसष्ठ व द्वात्त्व्य; कुंदिन गोत्राची कौंडिण्य, मैत्रात्रवरुण व विसष्ठ ही होत.

प्रवरे दोन प्रकारची असतात: १> शिष्य-प्रशिष्य-ऋषी-परपरा आणि २> पुत्रपरपरा.

ऋषी आणि पंथ

धर्म, सांस्कृतिक परंपरा, आचार व वैदिक विचार यांच्यातील विविधतेमुळे ब्राह्मणांच्यात पुन्हा पोटजाती निर्माण झाल्या. वेदकाळातील ब्राह्मण वेगवेगळ्या वेदाच्या शिकवणीनुसार वेगळे झाले. एकाच शाखेतील विद्वान ब्राह्मणांच्या नेतृत्वाखाली विविध पंथ निर्माण झाले. या विद्वान ऋषींनी दिलेल्या शिकवणीला सूत्रे असे म्हणतात. प्रत्येक वेदाची स्वतःची सूत्रे आहेत. सामाजिक, नैतिक व कायदे यांच्या सूत्रांना धर्मसूत्रे, विविध धार्मिक विधींच्या सूत्रांना श्रीतसूत्रे तर घरगुती विधींशी संबंधित सूत्रांना गृह्मसूत्रे असे म्हणतात.

अनेक ब्राह्मणांनी विविध नियम तयार केले. उदा: अंगिरस, अत्रि, आपस्तंब, उषानस, कात्यायन, गौतम, दक्ष, पराश्चर, बृहस्पती, बौधायन, मनू, यम, याज्ञवल्का, विसष्ठ, विष्णू, व्यास, लिखित, श्लंख, श्लाताप, संवर्त आणि हरित. या २१ ऋषींनी स्मृतिलेखनाची सुरुवात केली. यातील आपस्तंब, गौतम, बौधायन आणि विसष्ठ यांच्या स्मृती सर्वात जुन्या आहेत.

ब्राह्मणाची कर्तव्ये

यास्काच्या निरुक्तात म्हणले आहे की "ब्रह्मम् जानित इति ब्राह्मणम्". म्हणजेच ज्याला अंतिम सत्य माहिती आहे तो म्हणजे ब्राह्मण. परपरेनुसार ब्राह्मण हिंदू समाजातील पुजारी आणि पंडित म्हणून काम करत आले आहेत. आज मात्र ब्राह्मण विविध क्षेत्रात गुंतलेले दिसतात.

खालील इलोकात ब्राह्मणांची सहा कर्तव्ये दिली आहेत.

अध्यापनं अध्यययनम् यज्ञम् याज्ञम् तथा दानम् प्रतिग्रहम् चैव ब्राह्मणानामकल्पयात्

शिकणे, शिकवणे, यज्ञयाग करणे, करवून घेणे, दान घेणे व दान देणे ही ब्राह्मणांची सहा कामे आहेत.

संदर्भ

हे सुद्धा पहा

- ब्राह्मण जातिधारकांच्या संस्था
- चित्पावन कोकणस्थ ब्राह्मण

- देवज्ञ ब्राह्मण
- ब्राह्मणेतर चळवळ

हा लेख/विभाग स्वत:च्या द्वाब्दात विस्तार करण्यास (https://mr.wikipedia.org/w/index.php?title=%Eo%A4%AC 5%8D%Eo%A4%Bo%Eo%A4%BE%Eo%A4%B9%Eo%A5%8D%Eo%A4%AE%Eo%A4%A3_(%E B5%Eo%A4%Bo%Eo%A5%8D%Eo%A4%A3)&action=edit) मदत करा. विस्तार कसा करावा?

कामचालू

ब • च • सं (https://mr.wikipedia.org/w/index.ph ब्राह्मण e(दर्श) % ग्राह्मण स्थापक (कार्य कि.स.) विकास कार्य कि.स.	
प्रादेशिक प्रभेदानुसार	पंचगौड (सारस्वत • • कान्यकुष्त • • गौड • • उत्कल व मिथिल) • • पंचद्रविड (महाराष्ट्रीय • • आंध्र किंवा तेलगु • • द्राविडी • • कानडी व गुजराथी)
महाराष्ट्रीय	(१) विसावन किंवा कोंकणस्थ · · (२) देंब्रस्थ · · (३) क-हाडे · · (४) देवरूखे · · (९) काण्व · · (६) मैत्रायणी · · (७) सामवेदी · · (८) गोवर्धन · · (९) जवळ किंवा खोत · · (१०) कास्त · · (११) किंखन्त किंवा क्रमवंत · · (१२) पळबो · · (१३) सवाबो · · (१४) तिरंगुळ किंवा त्रिगर्त · · (१९) चरंक · · (१६) माध्यंदिन · · (१७) जाबाल उर्फ, नार्मद · · (१८) अभीर · · (१९) सोपार · · (२०) खिस्ती · · (२१) हसेनी · · (२२) कलंकी · ·
गुजराथी ब्राह्मण	.(१) ॲनावल, (२) औदीच्य, (३) बलं, (४) भार्गव, (९) भोजक, (६) बोरसाद, (७) खोवीस, (८) दधीच, (९) देसावल, (१०) गयावळ, (११) गिरनारा, (१२) गोंतीवाल, (१३) गोगली, (१४) हरसोला, (१९) जंब, (१६) झालोरा, (१७) कंडोला, (१८) कपील, (१९) खदायता, (२०)खंडावल, (२१) मेवाड, (२२) मोढ, (२३) मोताला, (२४) नागर, (२९) नंदवाना, (२६) नंदोरा, (२७) नापल, (२८) पालिवाल, (२९) परजिआ, (३०) पुष्करणा, (३१) रायकवाल, (३२) रायस्थल, (३३) रूडवाल, (३४) साछोरा, (३९) साजोद्रा, (३६) सारस्वत, (३७) सेवक, (३८) ब्रीगौड, (३९) ब्रीमाळी, (४०) सोमपुरा, (४१) सोरठिआ, (४२) तपोधन, (४३) उदंबरा, (४४) उन्बाल, (४५) वदाद्रा, (४६) वायदा, (४७) वेदांत
आंध्र उर्फ तेलगू	वर्णशालु, कमरूकुलु कर्णमक्कळु, माध्यंदिन, तैलंग, मुख्कनाडु, आराध्य, याज्ञवल्का, कासरनाडु , वेलनाडु, वेंगिनाडु, वेदिनाडु, तैलंगसामवेदी, रामानुज, माघ्व, नियोगी.
द्राविडांच्या पोटजाती-	.ऋग्वेदी, कृष्णयजुर्वेदी, शुक्लयजुर्वेदी, सामवेदी, द्राविडअथर्ववेदी
कर्नाटिकांच्या पोटजाती-	कुमे, नागर, कोंकणी, हुबु, गौकर्ण, हविक, तुलव, अम्मकोडग उर्फ कावेरी, नंबुद्री, पोट्टी, मुत्तडु, एलेडु, पट्टर
पंचगौड ब्राह्मणांच्या पोटजाती-	सारस्वत, (महाराष्ट्र ,पंजाब, सिंध, वगैरे)-ब्रीकार, बारी, उर्फ बरोवी, रावणजाही ब्रोतपाल, कुवचंद, पोखर्ण, कुडाळदेशकर, इत्यादि . कान्यकुष्ज, उर्फ कनोजी (संयुक्तप्रांत)-मिश्न, शुक्ल, दुबे, पाठक, पांडे, उपाध्ये, चोबे, दीक्षित, वाजपेयी, सर्वरिया इत्यादि. गौड (बंगाल व बिहार)-राधाकुलीन, भंगकुलीन, वौश्चज, राधीयशोत्रीय, वरेंद्र, सत्पश्चती, वैदिक, अग्रधानी, मैरपोर, रपली, दैवज्ञ, मध्यदोषी, व्यासोक्त, पीरआली, इत्यादी. उत्कल (ओरिसा)- श्चाश्चनी, श्चोत्रीय, पंडे, घातीय, महास्थान, कलिंग, इत्यादि. मैथिल-(तिर्हुत, सारण, पुरणिया हे जिल्हे आणि नेपाळनजीकचा प्रदेश), ओझा, ठाकूर, मिश्न, पूर, श्लोत्रीय, भुइहर
आधुनिक कालीन लोकगायन	नाट्य गीते · · भाव गीते · · गझल · · देशभक्तीपर गीते · · शूमगीते: कृषी गीते · · कामगार गीते

[&]quot;https://mr.wikipedia.org/w/index.php?title=ब्राह्मण_(वर्ण)&oldid=2488073" पासून हुडकले